Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2016*

Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 7 artikla — Matkustajille annettavat korvaukset lentojen peruuttamisen tai yli kolmetuntisen viivästymisen johdosta — 16 artikla — Asetuksen soveltamisesta vastuussa olevat kansalliset elimet — Toimivalta — Lentoliikenteen harjoittajaan kohdistuvien pakkotoimien toteuttaminen, jotta tämä maksaisi matkustajalle kuuluvan korvauksen

Yhdistetyissä asioissa C-145/15 ja C-146/15,

joissa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyynnöistä, jotka Raad van State (ylin hallintotuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 11.3.2015 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet unionin tuomioistuimeen 26.3.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

K. Ruijssenaars,

A. Jansen (C-145/15) ja

J. H. Dees-Erf (C-146/15)

vastaan

Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Royal Air Maroc SA:n (C-145/15) ja

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV:n (C-146/15)

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Šváby (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Malenovský ja M. Safjan,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— K. Ruijssenaars, A. Jansen ja J. H. Dees-Erf, edustajinaan jurist M. Hoorntje ja advocaat F. de Bray,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Gijzen ja M. Bulterman,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

— Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, edustajinaan advocaat P. Eijsvoogel ja advocaat P. J. F. Huizing,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Kemper,

— Suomen hallitus, asiamiehenään J. Heliskoski,

— Euroopan komissio, asiamiehinään F. Wilman ja N. Yerrell,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.1.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1) 16 artiklan tulkintaa.

2 Nämä pyynnöt on esitetty kahdessa riita-asiassa, joista ensimmäisessä asianosaisina ovat yhtäältä K. Ruijssenaars ja A. Jansen ja toisaalta Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (infrastruktuuri- ja ympäristöministeriön valtiosihteeri, jäljempänä valtiosihteeri) ja toisessa yhtäältä J. H. Dees-Erf ja toisaalta valtiosihteeri ja jotka koskevat sitä, että viimeksi mainittu kieltäytyi toteuttamasta pakkotoimia edellisessä tapauksessa Royal Air Maroc SA:ta (jäljempänä Royal Air Maroc) ja jälkimmäisessä tapauksessa Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV:tä (jäljempänä KLM) vastaan edellä mainittujen yhtiöiden velvoittamiseksi maksamaan asetuksen N:o 261/2004 7 artiklassa säädetty korvaus, koska asianomaisten henkilöiden lennot olivat saapuneet kohteeseensa yli kolme tuntia viivästyneinä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan 1, 21 ja 22 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Lentoliikenteen alalla toteutettavalla yhteisön toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojelun korkea taso. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.

– –

(21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava ja valvottava, että niiden lentoliikenteen harjoittajat noudattavat yleisesti tämän asetuksen säännöksiä, ja nimettävä asianmukainen elin tätä valvontatehtävää suorittamaan. Valvonta ei saisi vaikuttaa matkustajien ja lentoliikenteen harjoittajien oikeuteen turvautua kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti tuomioistuinmenettelyyn.”

4 Kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos lento peruutetaan:

c) matkustajalla on oikeus saada lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta korvaus 7 artiklan mukaisesti, paitsi jos

i) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa, tai

ii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään seitsemän päivää ja enintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdettävä korkeintaan kaksi tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa tai hän saapuisi määräpaikkaan alle neljä tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin, tai

iii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdettävä korkeintaan tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa tai hän saapuisi määräpaikkaan alle kaksi tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin.

_ _”

5 Saman asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus korvaukseen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos tähän artiklaan viitataan, matkustajan on saatava seuraavan suuruinen korvaus:

a) 250 euroa lentojen osalta, joiden pituus on enintään 1 500 kilometriä;

b) 400 euroa yhteisön sisäisten lentojen osalta, joiden pituus on yli 1 500 kilometriä, ja muiden lentojen osalta, joiden pituus on yli 1 500 mutta alle 3 500 kilometriä;

c) 600 euroa lentojen osalta, joihin ei voida soveltaa a tai b alakohtaa.

_ _”

6 Kyseisen asetuksen 16 artiklassa, jonka otsikkona on ”Asetuksen rikkominen”, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaava elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta jäsenvaltion alueella sijaitsevilta lentoasemilta lähtevien lentojen sekä kolmannesta maasta näille lentoasemille suuntautuvien lentojen osalta. Sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että matkustajien oikeuksia kunnioitetaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän kohdan mukaisesti nimetty elin komissiolle.

2. Matkustaja voi valittaa mille tahansa 1 kohdan mukaisesti nimetylle elimelle tai muulle jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle elimelle tämän asetuksen rikkomisesta, jonka väitetään tapahtuneen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevalla lentoasemalla tai jonka väitetään koskevan lentoa kolmannesta maasta mainitulla alueella sijaitsevalle lentoasemalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden säätämien, tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

Alankomaiden oikeus

7 Asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan täytäntöönpano on varmistettu muun muassa seuraavilla 18.6.1992 annetun ilmailulain (Wet luchtvaart) (Stb.1992, nro 368), sellaisena kuin se oli pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä, säännöksillä (jäljempänä ilmailulaki).

8 Ilmailulain 11.15 §:n 1 momentin b kohdan 1 alakohdan mukaan valtiosihteeri, joka on nimetty asetuksen N:o 261/2004 soveltamisesta vastaavaksi kansalliseksi tahoksi, on toimivaltainen määräämään hallintopakolla tehostetun velvoitteen asetuksen N:o 261/2004 tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi.

9 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ilmailulain valmisteluasiakirjoihin ja toteaa, että vaikka kyseisessä laissa annetaan valtiosihteerille yleinen toimivalta toteuttaa pakkotoimia asetuksen N:o 261/2004 rikkomistapauksessa muun muassa silloin, kun asiakirja-aineiston tarkastelusta ilmenee, että lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyy järjestelmällisesti täyttämästä kyseiseen asetukseen perustuvia velvoitteitaan, siinä ei kuitenkaan anneta tälle lupaa toteuttaa pakkotoimia matkustajan pyynnöstä kussakin yksittäistapauksessa, jossa lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyy hyväksymästä asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ja 7 artiklaan perustuvaa korvausvaatimusta.

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

Asia C-145/15

10 Sen jälkeen, kun Ruijssenaarsin ja Jansenin päivämäärälle 8.4.2011 suunniteltu lento Amsterdamista (Alankomaat) Casablancaan (Marokko) oli peruutettu, nämä vaativat Royal Air Marocia maksamaan asetuksen N:o 261/2004 7 artiklassa säädetyn korvauksen.

11 Koska kyseinen lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyi korvauksen maksamisesta, Ruijssenaars ja Jansen vaativat 4.5.2012 päivätyllä kirjeellä valtiosihteeriä toteuttamaan pakkotoimia Royal Air Marocia vastaan, jotta tämä velvoitettaisiin korjaamaan asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen ja maksamaan näille kyseisen asetuksen 7 artiklassa säädetty korvaus.

12 Valtiosihteeri hylkäsi Ruijssenaarsin ja Jansenin vaatimuksen 7.5.2012 tekemällään päätöksellä. Valtiosihteeri katsoi 3.10.2012 tekemällään päätöksellä Ruijssenaarsin ja Jansenin edellä mainitusta päätöksestä tekemän oikaisuvaatimuksen perusteettomaksi.

13 Ruijssenaars ja Jansen nostivat tämän jälkeen kanteen viimeksi mainitusta päätöksestä Rechtbank Oost-Brabantissa (Itä-Brabantin tuomioistuin), joka hylkäsi kanteen 28.5.2013 antamallaan ratkaisulla.

14 Ruijssenaars ja Jansen valittivat viimeksi mainitusta ratkaisusta Raad van Stateen (ylin hallintotuomioistuin).

15 Kyseisessä menettelyssä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii sitä, onko valtiosihteeri toimivaltainen toteuttamaan kantajien vaatimia pakkotoimia. Se katsoo, että vaikka osoitettaisiin, että valtiosihteeri on toimivaltainen toteuttamaan pakkotoimia sellaisia lentoliikenteen harjoittajia vastaan, jotka kieltäytyvät järjestelmällisesti täyttämästä asetukseen N:o 261/2004 perustuvia velvoitteitaan, tilanne ei olisi tämä sellaisten pakkotoimien osalta, jotka toteutetaan matkustajien pyynnöstä ja jotka koskevat asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan yksittäisiä rikkomistilanteita.

16 Se katsoo tästä myös, että lentoliikenteen harjoittajan ja matkustajan välinen suhde on luonteeltaan siviilioikeudellinen ja että jos lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyy maksamasta korvausta matkustajalle, korvausvaatimus on esitettävä nostamalla siviilikanne siviilituomioistuimessa. Se toteaa myös, että jos valtiosihteeri, jonka päätöksiä hallintotuomioistuimet valvovat, olisi vastuussa pakkotoimien toteuttamisesta tapauskohtaisesti, voitaisiin vaarantaa tuomioistuinten toimivallan jakautuminen Alankomaissa, jos samanaikaisesti olisi vireillä kanne siviilituomioistuimissa.

17 Kyseinen tuomioistuin lisää, että se, ettei valtiosihteerillä ole toimivaltaa toteuttaa pääasiassa kyseessä olevia toimia, saa vahvistuksen ilmailulain valmisteluasiakirjoista parlamentissa; näiden mukaan ”hallintoviranomaisen tehtävänä ei ole vaatia lentoliikenteen harjoittajalta korvausta matkustajien nimissä”, ja siitä, että Alankomaiden oikeudessa säädetyt pakkotoimet eivät ole luonteeltaan sellaisia, että niillä taattaisiin korvauksen maksaminen matkustajille, jos asianomainen lentoliikenteen harjoittaja ei noudata niitä.

18 Raad van State (ylin hallintotuomioistuin) toteaa myös, että asetuksen N:o 261/2004 säännökset, joista käsiteltävässä asiassa on kyse, ovat välittömästi sovellettavia, minkä vuoksi niihin voidaan vedota kansallisissa tuomioistuimissa yksityisten välisessä riita-asiassa, ja niillä taataan näin ollen matkustajan tehokas oikeussuoja.

19 Raad van State (ylin hallintotuomioistuin) on päättänyt tässä yhteydessä lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Velvoittaako asetuksen (EY) N:o 261/2004 16 artikla - kun otetaan huomioon, että Alankomaiden oikeudessa annetaan mahdollisuus nostaa kanne siviilituomioistuimessa matkustajille unionin oikeuden nojalla asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 7 artiklasta johtuvien oikeuksien turvaamiseksi - kansalliset viranomaiset toteuttamaan täytäntöönpanotoimia, joilla valtuutetaan 16 artiklan perusteella nimetty elin toteuttamaan erikseen kussakin yksittäisessä tapauksessa, jossa asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklaa rikotaan, hallinto-oikeudellisia pakkotoimia, joiden tarkoituksena on taata erikseen kussakin yksittäisessä tapauksessa matkustajan oikeus korvaukseen?”

Asia C-146/15

20 Dees-Erfin 17.12.2009 käyttämän lennon Curaçaolta (Alankomaiden Antillit) Amsterdamiin (Alankomaat) myöhästyttyä 26 tuntia tämä vaati KLM:ää maksamaan asetuksen N:o 261/2004 7 artiklassa säädetyn korvauksen.

21 Koska kyseinen lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyi korvauksen maksamisesta, Dees-Erf vaati 1.2.2012 päivätyllä kirjeellä valtiosihteeriä toteuttamaan pakkotoimia KLM:ää vastaan, jotta tämä velvoitettaisiin korjaamaan asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen ja maksamaan Dees-Erfille kyseisen asetuksen 7 artiklassa säädetty korvaus.

22 Valtiosihteeri hylkäsi Dees-Erfin vaatimuksen 2.2.2012 tekemällään päätöksellä. Valtiosihteeri katsoi 22.5.2012 tekemällään päätöksellä Dees-Erfin edellä mainitusta päätöksestä tekemän oikaisuvaatimuksen perusteettomaksi.

23 Dees-Erf nosti tämän jälkeen kanteen viimeksi mainitusta päätöksestä Rechtbank Den Haagissa (Haagin tuomioistuin), joka hylkäsi kanteen 13.2.2013 antamallaan ratkaisulla.

24 Dees-Erf valitti viimeksi mainitusta ratkaisusta Raad van Stateen (ylin hallintotuomioistuin).

25 Samoista syistä, jotka todettiin asiassa C-145/15 esitetyssä ennakkoratkaisupyynnössä, Raad van State (ylin hallintotuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, joka on sama kuin käsiteltävässä asiassa esitetty ennakkoratkaisukysymys.

26 Unionin tuomioistuimen presidentin 27.3.2015 tekemällä päätöksellä asiat C-145/15 ja C-146/15 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

27 Kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 261/2004 16 artiklaa tulkittava siten, että elimen, jonka kukin jäsenvaltio on kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti nimennyt ja jonka käsiteltäväksi matkustaja on saattanut yksittäistapausta koskevan valituksen lentoliikenteen harjoittajan kieltäydyttyä maksamasta tälle kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä korvausta, on toteutettava pakkotoimia kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jotta tämä velvoitettaisiin maksamaan kyseinen korvaus.

28 Tästä on todettava, että asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on nimettävä kyseisen asetuksen täytäntöönpanosta vastaava elin, jonka on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että matkustajien oikeuksia kunnioitetaan.

29 Asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 1 kohdan – tarkasteltuna yhdessä sen johdanto-osan 22 perustelukappaleen kanssa – sanamuodosta ilmenee, että siinä velvoitetaan kyseisissä säännöksissä mainittu elin valvomaan asetuksen yleistä soveltamista.

30 Koska kaikki säännökset, jotka muodostavat edellä mainitun 16 artiklan, ovat yhtenäinen kokonaisuus, asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 2 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että niissä täsmennetään kyseisen artiklan 1 kohdassa mainitulla elimellä olevan tehtävän eri näkökohdat.

31 Kun on täsmällisemmin todettuna kyse valituksista, jotka matkustajat voivat saattaa elimen käsiteltäväksi asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 2 kohdan nojalla, niitä on pikemminkin pidettävä ilmoituksina, joiden tarkoituksena on myötävaikuttaa kyseisen asetuksen moitteettomaan soveltamiseen yleensä, eikä asianomaisen elimen ole tällaisten valitusten perusteella ryhdyttävä toimiin, jotta kullekin yksittäiselle matkustajalle taattaisiin oikeus korvauksen saamiseen.

32 Seuraavaksi on tulkittava asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 3 kohtaan – kyseisen asetuksen johdanto-osan 21 perustelukappale huomioiden tulkittuna – sisältyvää ”seuraamusten” käsitettä siten, että se koskee toimenpiteitä, jotka toteutetaan vastauksena rikkomisiin, jotka kyseinen elin toteaa suorittaessaan 16 artiklan 1 kohdassa säädettyä yleistä valvontaansa, eikä hallinto-oikeudellisia pakkotoimia, jotka on kussakin yksittäistapauksessa toteutettava.

33 Edellä hyväksytty tulkinta asetuksen N:o 261/2004 16 artiklasta kokonaisuudessaan ei näin ollen ole luonteeltaan sellainen, että sillä vaarannettaisiin kyseisen asetuksen tavoitteet eikä etenkään sen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitetut tavoitteet, joilla pyritään takaamaan matkustajien suojelun korkea taso ja ottamaan täysimääräisesti huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.

34 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 39 kohdassa, asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan tällaisella tulkinnalla voidaan myös – kun on kyse saman yksittäistapauksen arvioimisesta – estää ennalta yhtäältä asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen elinten arviointien, jotka nämä esittävät niille osoitettujen yksittäistapauksia koskevien valitusten perusteella, ja toisaalta kansallisten tuomioistuinten, joissa on nostettu yksittäistapauksia koskevia kanteita asetuksen N:o 261/2004 7 artiklassa säädetyn korvauksen saamiseksi, arviointien eroavaisuudet, jotka vahingoittavat lentomatkustajien oikeuksia.

35 Tällainen tulkinta on lisäksi yhdenmukainen niiden roolien määrittämisen kanssa, jotka on annettu yhtäältä asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille elimille ja toisaalta kansallisille tuomioistuimille, sellaisena kuin tämä ilmenee kyseisen asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleen toisesta virkkeestä ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (ks. vastaavasti tuomio McDonagh, C-12/11, EU:C:2013:43, 51 kohta ja tuomio Sousa Rodríguez ym., C-83/10, EU:C:2011:652, 44 kohta).

36 Kun otetaan huomioon edellä mainitut tavoitteet sekä jäsenvaltioiden harkintavalta sen toimivallan myöntämisessä, jonka ne haluavat antaa asetuksen N:o 261/2004 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille elimille, minkä julkiasiamies palautti mieleen ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa, jäsenvaltiot voivat – korjatakseen lentomatkustajien oikeuksien riittämättömän suojan – valtuuttaa kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun elimen toteuttamaan toimia yksittäistapauksia koskevien valitusten perusteella.

37 Kuten tämän tuomion 18 kohdasta ilmenee, pääasiassa asetuksen N:o 261/2004 säännökset, joista käsiteltävässä asiassa on kyse, ovat kuitenkin välittömästi sovellettavia, minkä vuoksi niihin voidaan vedota kansallisissa tuomioistuimissa yksityisten välisessä riita-asiassa, ja niillä taataan näin ollen lentomatkustajien tehokas oikeussuoja.

38 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 261/2004 16 artiklaa on tulkittava siten, että elimen, jonka kukin jäsenvaltio on kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti nimennyt ja jonka käsiteltäväksi matkustaja on saattanut yksittäistapausta koskevan valituksen lentoliikenteen harjoittajan kieltäydyttyä maksamasta tälle kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä korvausta, ei ole toteutettava pakkotoimia kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jotta tämä velvoitettaisiin maksamaan kyseinen korvaus.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 16 artiklaa on tulkittava siten, että elimen, jonka kukin jäsenvaltio on kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti nimennyt ja jonka käsiteltäväksi matkustaja on saattanut yksittäistapausta koskevan valituksen lentoliikenteen harjoittajan kieltäydyttyä maksamasta tälle kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä korvausta, ei ole toteutettava pakkotoimia kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jotta tämä velvoitettaisiin maksamaan kyseinen korvaus.

Allekirjoitukset